A belvízelvezetésről

A belterületi belvíz-elvezető rendszer fenntartásának, üzemeltetésének 2006. évi tervezése

A településüzemeltetési feladatok közül Szarvason kiemelt figyelmet fordítunk a belvízrendszerek lehetőség szerinti legjobb üzemeltetésére. Ennek alapja hogy felkészüljünk a rendszerek működőképes állapotban tartására.

A lakosság megtapasztalhatta az 1998 november 22-től 2000. április 15-ig terjedő belvizes időszak óriási kártételét, aminek elkerülése érdekében azóta igen sokan, időben és folyamatosan elvégzik a rájuk háruló feladatokat: tisztán tartják ingatlanuk előtt a belvízcsatorna-rendszert, gondoskodnak ingatlanaik bejárata alatti átereszek működőképességéről.

Ugyanakkor elvárják a többi – másképpen gondolkodó – ingatlantulajdonostól is a közös felelősség felismerését és kötelességük teljesítését. Elvárják továbbá az önkormányzatra háruló fenntartások elvégzését, megelőzésben és védekezésben pedig a hatékony ügyintézést illetve szervezést.

Ahhoz, hogy a 2006. évi fenntartási és üzemeltetési tervünk szakszerű és használható legyen, kérjük a lakosságot, hogy ismereteinket kiegészítve szíveskedjenek információt adni mindazon csatornaszakaszokról, útátereszekről, ingatlanbejárókról, melyek vélhetően belvizes időszakban gondot fognak okozni.

A bejelentéseket nyilvántartásba vesszük. Ha lakossági kötelezettség állapítható meg, eljárunk annak teljesítése érdekében. Ha önkormányzati feladatként merül fel helyreállítási, beavatkozási igény, azt szükség szerint, és anyagi erőnkhöz mérten beépítjük az elvégzendő feladatok körébe.

Bejelentéseiket várjuk a 66/312-933-as telefonszámon, illetve írásban vagy személyesen a Szarvasi KOMÉP Kft. telephelyén, az Ipartelep u. 2-ben.

Az együttműködés reményében, tisztelettel:

Mihály István

Tájékoztató

Szarvas Város Polgármesteri Hivatala tájékoztatja a Tisztelt lakosságot, hogy a MÁV Békéscsabai Mérnöki Szakasza november 4-én és 5-én 8-14 óra között a 44-es út melletti kerékpárútban lévő vasúti átjáró teljes felújítását végzi. Ezen időszak alatt a kerékpárút forgalmát a 44-es útra terelik. A közúti vasúti átjáró felújítására november 7-8-án kerül sor. Kérjük Önöket, ezen időszakban fokozott figyelemmel közlekedjenek a vasúti átjáró területén.

Nagy Sándor, útügyi referens

„Nyerje meg egészségét!”

Tisztelt szarvasi és környékbeli Hölgyek!

Dr. Kozma György szülész-nőgyógyász szakorvos, a Szarvasi Szakorvosi Kft. ügyvezetője juttatta el hozzánk az alábbi felhívást. A programban – melyről a felhívás tájékoztat – részt vevő hölgyek egy nyereménysorsoláson is részt vehetnek, ennek feltétele a szűrésen való igazolt részvétel és a hiánytalanul kitöltött jelentkezési lap visszaküldése a Népegészségügyi Kormánymegbízotti Iroda 1092 Budapest, Gyáli u. 2-6. címre, legkésőbb 2006. február 3-án éjfélig postázva.

A nyereményjáték fődíját, egy Renault Modus személygépkocsit – amely megtekinthető Békéscsabán, a Csaba Centerben – 2006 februárjában, nyilvános TV_show keretei között sorsolják majd ki.

Felhívás

Tisztelt Szarvasi Lakosok! Tisztelt Hölgyeim!

Bizonyára több forrásból is (rádió, tv, újság, névre szóló megkeresés) értesültek arról, hogy hazánkban a Nemzeti Népegészségügyi Program keretein belül, különböző tipusú szűrővizsgálatok folynak.

Jelenleg a 25 és 65 év közötti nők méhnyakrák-szűrése és a 45 és 65 év közötti nők emlőszűrése folyik.

Ezekre a szűrővizsgálatokra azért van szükség, mert a magyar lakosság egészségi állapota általánosságban nagyon rossz. A daganatos és keringési megbetegedések száma a legmagasabb Európában.

Mindannyiunknak – bárhol lakunk, bármilyen körülmények között is – a lehetőségeink szerint személyes felelősséget kell vállalnunk saját egészségünk megőrzéséért. Ennek a tudatos életvitelnek egyik formáját ajánljuk szíves figyelmükbe a következőekben:

A névre szóló, szűrővizsgálatra szóló felajánlásunkat fogadják el!

A közeljövőben is többen kapnak Önök közül meghívó levelet méhnyak-szűrésre és emlőszűrésre. A levélben a szűréssel kapcsolatos összes tudnivaló benne van. A korábban kapott meghívó levéllel is lehet a szűrést végző rendeléseken jelentkezni. A meghívó levelet a szűrésre vigyék magukkal!

Az Önök településéről emlőszűrésen az eddig meghívottak 39%-a vett részt. Ez nagyon sajnálatos. Emlőszűrés esetén Békés megyében a legjobb megjelenési arány 82%!

A méhnyakrák-szűrés megjelenési százaléka eddig igen alacsony volt Magyarországon (5%). A kezelésre későn került méhnyakrák miatt évente közel 600 család veszíti el az édesanyát hazánkban. Önökre szüksége van a családjuknak.

Bármilyen szűréssel kapcsolatos kérdésével keresse fel háziorvosát, vagy telefonon hívja az ÁNTSZ Békés Megyei Intézete Szűrési Koordinációs Csoportját! (Tel.: 66/540-880/174)

Szívélyes üdvözlettel:

Dr. Mucsi Gyula, megyei tisztifőorvos, ÁNTSZ Békés Megyei Intézete

Székelyföldi impressziók

2005. szeptember 12-től 18-ig a szarvasi Aranykor Nyugdíjas Egyesület 47 fős vidám és lelkes csapatával egy hétre Erdélybe, ezen belül is a Székelyföldre utaztunk, hogy közelebbről megismerjük székely testvéreinket, és gyönyörű tündérországuk legszebb természeti értékeit és szépségeit. Hat nap alatt az elszakított „édes Erdély” huszonegy vármegyéjéből hatot utaztunk be: Bihar, Kolozs, Torda-Aranyos, Maros-Torda, Csík és Udvarhely, ezek egykori megyeszékhelyeiből négyet gyalogos városnézéssel (Kolozsvár, Marosvásárhely, Csíkszereda, Székelyudvarhely), kettőt pedig átutazóban az autóbuszból (Torda, Nagyvárad) nézhettünk meg. A történelmi Székelyföld nyolc egybefüggő székely székéből néggyel ismerkedhettünk meg: Marosszék, Gyergyószék, Csíkszék, Udvarhelyszék, a különálló Aranyosszéket pedig Tordánál érintettük.

A hatnapos kirándulás csúcspontjaként és koronájaként felkereshettük Szarvas székely testvérvárosát, Szentegyházát, ahol – a szégyenletes december 5-e ellenére – nem várt kedves és kitüntető fogadtatásban részesültünk.

A kirándulás szervezője és lelke a nyugdíjasklub csupa szív elnöke, a sziporkázó intelligencia és lelki finomság, empátia megtestesítője, Tusjak János volt. Neki köszönhettünk egy feledhetetlen kirándulást, ma már mesébe illő olcsó áron, ahol szeretett városunktól 550 kilométerre elvittek, a Székelyföldön hat napon át utaztattak, szállást, meleg vizet és meleg ételt (hozzá meleg szívet) adtak, napi háromszori étkezéssel, kétfogásos, rendkívül ízletes, házias vacsorával, székely ízekkel. És nagyban neki köszönhető a nyugdíjasklub összeforrottsága, kitűnő hangulata, az „egy mindenkiért, mindenki egyért” valódi érvényesülése. Ott mindenki felkészült arra, hogy minimum szobatársait, de nem kevesen az egész társaságot naponta többször végigkínálják. Ha pedig az utolsó esti szalonnasütéses tábortűzhöz egy-egy szoba lakói közösen szerzik be jutányos, üzleti áron a rendkívül kiváló (forrásvízből készült) „Harghita” sört, két-két literes kiszerelésben – nos azt se maguk isszák meg, hanem ki-ki a magáét ott is végigkínálja.

Mondanom sem kell, hogy nekem, mint szlovák költőnek, a Matica Slovenská tagjának, a legnagyobb élményt az jelentette, ahogy szlovák emberként befogadtak, ahogy szlovák barátaim: Gyurcsik János, Sutyinszki István Valach Mihály szlovákul szóltak hozzám, de maga a köri elnökünk is, és még tiszteletre méltó „vacer” barátaim, szobatársaim: Dinya Miklós, Dudás János is megértettek, sőt úgy válaszoltak is, ha szlovákul szóltam hozzájuk.

A népek közötti megértés és szeretet szép példái ezek, miként a székely testvéreink elfogadása is, ahogy csodálkozva kérdezték: „maguk mind tudnak tótul is?” A szlovák kulturális körrel való augusztusi kirándulásom után (Malackyba, Szarvas szlovákiai testvérvárosába), nem csekély meglepetéssel fedeztem fel, hogy az „Aranykor” székelyföldi kirándulásával szinte egy második szlovák kulturális körbe kerültem be.

Az „Aranykor” aranyos tagjaira Isten különös kegyelméből különösen szép és kellemes szeptemberi arany ősz várt. Már a Duna Tévé hétfőn előre jelezte péntekig a 27 fokot egész Erdélyre, de ez a ragyogó, nyárbúcsúztató, az esős, hideg nyárért kárpótoló idő még tovább is, az utolsó estéig, a csillagfényes, teliholdas tábortűz éjszakájáig kitartott. Talán ez is közrejátszhatott abban, hogy ez az „aranykorú” csapat végig olyan vidám volt, mintha valóban ez lenne az élet legszebb kora: az öregségnek a sok tapasztalástól megértő szerettetté érlelődő valóban aranyló ősze.

S a szlovák kulturális kör augusztusi pozsony-sopron-eisenstadti kirándulásához hasonlóan itt is szembetűnő volt, hogy ez a nemzedék mennyivel kitartóbb a túrák során, mennyivel érdeklődőbb a múzeumokban, mennyivel hálásabb minden szépért és jóért, amit kap, mint az ifjabb nemzedékek. A látottak, az építészeti emlékek, templomok és várkastélyok, a Gyalui-, Görgényi-, Gyergyói-, és Csíki-havasok, a Hargita szépségét, természeti csodáit szavakkal leírni úgysem lehet, az útirajzírónak marad csak a puszta felsorolás. Ahogy kiváló buszvezetőnk, egyben székelyföldi idegenvezetőnk, a gyergyóditrói Tódor Árpád mondta: „A jó Isten előbb megteremtette a Székelyföldet, és amikor látta, hogy milyen szép, megteremtette a világot”.

A látnivalók, nevezetességek, természeti csodák, amelyek ízelítőt adtak Erdélynek és a Székelyföldnek ebből a valóban páratlan szépségéből, a felejthetetlen utazás időrendi sorrendjében:

Szeptember 12-én hétfőn este indulás Szarvasról. Szeptember 13-án, kedden reggel 7 órakor érkezés Kolozsvárra, Erdély egykori fővárosába (1790-1867). Városnéző séta: Farkas utca – Bolyai Egyetem – Mátyás király lovasszobra. 7.30-8 óráig reggeli misén a gótikus Szent Mihály-plébániatemplomban, Kolozsvár főtemplomában, számos erdélyi országgyűlés színhelyén. Mátyás király szülőháza – Bánffy-palota. A Farkas utcai gótikus református templom, az Apafiak fejedelmi sírjával, református tanévnyitóval – Szent György lovas szobrának, Kolozsvári Márton és György szobrászművészek méltán híres alkotásának a másolata. Séta a Házsongárdi temetőben, Erdély panteonjában.

Továbbutazás Tordára. Hét kilométeres autóbuszkínzó utazás a híres Tordai-hasadékhoz (a másfél kilométeres, rövidebb és jobb út hídját a tavalyi ár elmosta). Három kilométer hosszú, 200 méter magas sziklafalú karszti barlangbeomlás, hatalmas sziklatornyokkal (pl. Patkós-kő 764 m, Szent László király lópatanyomával). Magasan képzett idegenvezetőnktől, Tusjak Jánostól minden kultúrtörténeti, természetrajzi nevezetességet igen alaposan és színesen megismerhetünk, megtudhatunk.

Megérkezés Marosvásárhelyre, a Királyi Ítélőtábla egykori erdélyi székhelyére, a nem is olyan régi (1952-1968) Magyar Autonóm Tartomány fővárosába, a székelység mindenkori szellemi központjába. Eredeti neve Székelyvásárhely, erdélyi országgyűléseknek és erdélyi fejedelmek beiktatásának színhelye. Az 1908-ban felépült gyönyörű magyar népi szecessziós, színes majolika tetőzetű tornyos városháza és a vele együtt létesült, hasonló stílusú, kívül-belül pompázatos Kultúrpalota (székely balladás festett üvegablakaival) szinte már a magyar állam ajándéka a tíz évvel később megszületett Nagy-Romániának. Ennek ellenére a csoport elfogadja javaslatomat, és megnézzük a főtér északi végén álló, a két háború között épült impozáns román ortodox székesegyházat. Sokan először találkoznak a bizánci egyházművészeti stílus belső pompájával, az ikonosztázionnal, a mindent elborító freskókkal, az Úr Jézus, a jóságos ám komor tekintetű Pantokrátor elmaradhatatlan képével a központi kupolában. Türelmesek megértőek és toleránsak a két háború-ban is ellenséges nép, leendő uniós társ tőlünk oly távoli, idegen világával, kultúrájával. 550 kilométeres fárasztó, ám élményekben annál gazdagabb út megtétele után este 7 órakor megérkezés a Görgényi-havasok legmagasabb hágójára, a Bucsin-tetőre, az 1287 méter magasságban létesült faházas, festői üdülőfalu „Bucin” nevű szállodájába, amely éppen a Kis-Küküllő 1287 méter magasságban eredő forrása fölött áll.

A kétfogásos, remek vacsorát egy nagyon kedves házaspár, Dénes és Terike szervírozza, ők a mi vendégszerető házigazdáink hat napon át. Az aggregátor este 19 órától reggel 5 óráig adja az áramot világításhoz, meleg vízhez, villanyborotvához.

Szeptember 14-én szerdán tovább a Görgényi-havasokban, majd a Gyergyói-medencében. Egy igazi nagy meglepetés: a gyergyószárhegyi reneszánsz Lázár-kastély, Lázár István székely főbíró kastélya, Bethlen Gábor gyermekkorának színhelye, üldözött moldvai és havasalföldi fejedelmek menedéke, őrtoronnyal, kapu- és sarokbástyákkal, reneszánsz pártázattal, asszonyok házával, tanácsteremmel. A helyreállított bástyákban múzeum, benne a legemlékezetesebbek: Melocco Miklós „Szokrátész helyet ad a hangyáknak” c. szobra és Barabás Éva „Siculicidium” triptichonja, az 1764-es mádéfalvi veszedelem megrendítő, drámai szépségű ábrázolásával.

A 15.000 lelkes Gyergyószentmiklós, a Gyergyói-medence és a hajdani Gyergyószék központja nevezetességeinek megtekintése: Szent Miklós szobra, a sokfiatornyos Magyar Állami Gimnázium, a Tarisznyás Márton Múzeum, az örmény katolikus, a református, az ortodox és a római katolikus templomok. A legelső kivételével belülről is megcsodálhatóak, az utóbbiban a legszebbek a Hiszekegy drámai erejű képi megjelenítései a 6-6 templomablak fölött. Ízelítő a székely nyelv sajátosságaiból: vegyesbolt helyett vegyesüzlet, iparcikk helyett ipari áru, nyitva tartás helyett órarend (románul: orar).

Ízelítő a gyergyói táj specialitásaiból: havasi méz, fenyőméz, áfonyalikőr, áfonyalekvár. És ízelítő a székely köszönésekből: „Áldja meg a Teremtő!” (Udvarhelyszék, Oroszhegy), „Békesség Istentől!” (bukaresti református).

Tovább a Gyergyói-havasokon át Moldva felé (erre és a Gyimesi-szoroson át menekültek a székelyek a mádéfalvi veszedelem után, elcsámborogva csángónak).

Gyergyószárhegyi képeslap napjainkból

Pihenés a Gyergyói-havasok legmagasabb hágóján, az 1256 méteres Pongrác-tetőn. Ezután a csoportra ámulatba ejtő, lélegzetelállító természeti szépségek és csodák várnak: az 1838-ban földcsuszamlás által keletkezett Gyilkos-tó, a vasoxidos víz által konzervált, kiálló fenyőtörzsekkel, a körülötte álló hegyóriások lenyűgöző látványával (Nagy-Cohárd 1507, Gyilkos 1384 és Likas 1676 méteres csúcsok).

A Békás-szoros Nemzeti Park pedig már nemcsak Erdély, hanem egész Európa egyik legszebb, legnevezetesebb látnivalója. Az erdélyi útkönyv szavaival: „a Gyilkos-tótól továbbvezető út a patak partjára szorul az Oltár-kő 1200 méteres hatalmas szirtje alatt, függőleges sziklafalak között, melynek legvadabb része a „Pokoltorka”, ahol a patak hatalmas kövek között zubog, az utat merész szerpentinekben, támfalakkal, alagúttal és részben már a sziklafalból kellett kirobbantani”. Ezt szavakkal leírni valóban nem lehet, ezt látni kell – ide vissza kell térni! És mi mindezt gyalog járhattuk be, a teraszosan emelkedő hajtűkanyarokat, mert a busz a szoros elején letett, a végén pedig felvett bennünket, így visszaútban még egyszer a buszból is megcsodálhattuk. *(Folytatjuk)*

Lejegyezve 2005. 09. 19-21.

Blaskó Mihály, író és költő

Kolozsvári képeslap, a ’40-es évekből

A csoport a Gyilkos-tónál